

STRESZCZENIE W JĘZYKU POLSKIM

Celem głównym dysertacji jest teoretyczne oraz empiryczne określenie znaczenia rywalizacji jako czynnika wpływającego na efektywność zespołów wirtualnych z uwzględnieniem twórczości, zaangażowania oraz AMO czyli percepcji praktyk zarządzania zasobami ludzkimi (ZZL) wspierających zdolności i motywację pracowników oraz możliwości tworzone przez organizacje. Realizacja tak sformułowanego celu głównego pracy wymaga uwzględnienia celów szczegółowych w postaci celów teoretyczno-poznawczych i metodycznych oraz celu empirycznego i praktycznego. Z uwagi na złożoność podjętej problematyki w pracy przyjęto perspektywę wielowymiarową, uwzględniając w prowadzonych rozważaniach poziom zespołowy i poziom indywidualny.

Struktura dysertacji została zaplanowana w taki sposób, aby w jak największym stopniu była dopasowana do podejmowanego problemu badawczego oraz zaplanowanego procesu badawczego. Praca składa się ze wstępu, pięciu rozdziałów oraz zakończenia. Pierwsze trzy rozdziały mają charakter teoretyczny i są realizacją założonych celów teoretyczno-poznawczych. Rozdział czwarty ma charakter metodyczny i jest łącznikiem pomiędzy częścią teoretyczną a częścią empiryczną przedstawioną w rozdziale piątym.

Rozdział pierwszy prezentuje teoretyczne rozważania na temat efektywności zespołów wirtualnych w sektorze nowoczesnych usług dla biznesu. Pierwsza część rozdziału przedstawia rozwój teorii w zakresie zespołów wirtualnych w przekroju chronologicznym, wskazuje cechy charakterystyczne oraz prezentuje autorską definicję zespołu wirtualnego będącą podstawą do dalszych rozważań w niniejszej pracy. Druga część rozdziału koncentruje się na znaczeniu i pomiarze efektywności zespołów wirtualnych i prezentuje wyniki trzech postępowań systematyzujących wiedzę w przedmiotowym zakresie.

Rozdział drugi jest kontynuacją analiz teoretycznych skupioną na poziomie zespołowym. W centrum uwagi są dwie determinanty efektywności zespołów wirtualnych: rywalizacja i twórczość. Ta część pracy koncentruje się nie tylko na wyjaśnieniu istoty opisywanych zmiennych, ale przede wszystkim ukazuje wzajemne zależności pomiędzy konstruktami.

Rozdział trzeci koncentruje się na usystematyzowaniu wiedzy dotyczącej wyselekcjonowanych zmiennych poziomu indywidualnego, tj. zaangażowania i AMO czyli percepcji praktyk ZZL wspierających zdolności i motywację pracowników oraz możliwości tworzone przez organizacje. W tej części pracy, oprócz analizy definicji konstruktów, prezentowana jest konceptualizacja zależności pomiędzy zmiennymi dwóch poziomów.

Rozdział czwarty ma charakter metodyczny i przedstawia efekty konceptualizacji kluczowych zależności pomiędzy zmiennymi. W tej części prezentowane są cele pracy, model badawczy i opisany przebieg procesu badawczego.

Rozdział piąty przedstawia rezultaty przeprowadzonych analiz statystycznych, na podstawie danych pochodzących od 780 członków z 77 zespołów wirtualnych. Ta część pracy prezentuje ogólną charakterystykę zależności pomiędzy badanymi zmiennymi na podstawie korelacji liniowej Pearsona. Modelowanie równań strukturalnych ilustruje i opisuje zależności między zmiennymi poziomu zespołowego i indywidualnego. Podsumowanie rozdziału stanowi weryfikacja przyjętych w pracy hipotez badawczych.

Ostatnią część dysertacji stanowi zakończenie obejmujące dyskusję nad wynikami badań teoretycznych i empirycznych poprzez porównanie rezultatów przeprowadzonych badań w kontekście aktualnego stanu wiedzy prezentowanego w literaturze przedmiotu. Wskazano implikacje teoretyczne i praktyczne oraz określono kierunki przyszłych badań. Na końcu opisano ograniczenia przyjętych rozwiązań metodycznych i założeń.

Słowa kluczowe: zespół wirtualny, rywalizacja, efektywność, twórczość, AMO, zaangażowanie